

Jan Urban: Smrádek, teploučko, jděte k čertu s pravdou a důstojností

Ministr obrany Jaromír Zůna a premiér Andrej Babiš na tiskové konferenci před odletem na summit NATO do Ankary. Foto: Petr Topič / MAFRA / Profimedia

KOMENTÁŘ. "My chceme peníze pro naše lidi" – neslavná věta, která Andreji Babišovi prý vyhrála volby. Věta, která lahodí všem, kdo nechtějí vidět a slyšet nic o skutečném světě kolem sebe. Náš smrádek a naše teploučko a jděte k čertu s pravdou a důstojností. Andrej Babiš nikdy nepřestal být věrozvěstem normalizační zbabělosti a vychytralosti. V jeho podání se všechno dá okecat a vůbec nevadí, že si podle potřeby okamžiku protiřečí. Ale co když je to sice poněkud šílená, ale přesto strategie?

Stačí připomenout desítky let poddimenzované financování armády a nakonec zdvižený prst Severoatlantické aliance, až příliš jemně požadující navýšení výdajů na modernizaci české armády alespoň na dvě procenta rozpočtu. Koho z "vlastenců" zajímá, že se Česká republika už před čtyřmi lety k něčemu takovému spojencům zavázala?

Na květnové schůzce Evropského politického společenství v Jerevanu Andrej Babiš hrdě v přítomnosti generálního tajemníka NATO Marka Rutteho uvedl, že vláda udělá všechno pro to, aby Česká republika závazek dvou procent splnila.

Jen o pár dní později po jednání s ministrem obrany Zúnou v Praze českým novinářům sdělil "já si teda nepamatuju, že bych to někde říkal". A o dalších pár dní později: "Samozřejmě tomu podřídíme všechno, protože je to taková výzva. Vždy, když mě někdo k něčemu vyzývá, tak jdu po tom."

A neuplynul ani týden, když přišel tentokrát s poněkud jemnější variantou: "Uděláme všechno pro to, abychom v tomto roce minimálně ta dvě procenta splnili." Slova, slova, nic než slova.

A realita? Avizovaná a rozpočtovaná hodnota české ekonomiky je 8,988 bilionu korun. Na výdaje do takzvané čisté obrany vláda [chce dát](#) 156,7 miliardy, tedy, s prominutím,

pouhých 1,74 procenta hrubého domácího produktu.

Český premiér usilovně kultivuje všechny své politické kontakty ve Francii, už jenom proto, že ještě před koncem roku by mělo být rozhodnuto o jeho trestním stíhání za podezření z rozsáhlého praní špinavých peněz a daňových úniků.

Mimochodem, je to o jednadvacet miliard méně, než byl původní návrh rozpočtu. Kdyby ho vláda přijala, splnila by závazek vůči spojencům a ještě by něco zbylo. Zbytek do dvou procent tedy bude kreativní účetnictví. Spojence to asi nepotěší, ale doma bude klid, protože přece "my chceme peníze pro naše lidi".

Rychle a k horšímu

Kdyby se svět neustále neměnil, kdyby Rusko nebylo tmářskou diktaturou a věčným agresorem, dávno vedoucím hybridní operace proti Evropě, kdyby Spojeným státům nevládl iracionální jájinek, kdyby v Evropě tak rychle neposilovaly extrémistické politické proudy, kdyby, kdyby, kdyby... Jenomže svět se mění, a mění se rychle a k horšímu.

Namísto jednoznačné spojenecké politiky český premiér a ministr zahraničí, podporování proruským konglomerátem chaotů vládních stran a straniček, do světa vypouštějí mlhu, kupují si čas a připravují zradu. Co kdyby se bláznivému strýci Donaldovi podařilo dohodnout se s ještě bláznivějším ruským diktátorem? Obětovat Ukrajinu a odejít z Evropy?

Hned by se dalo ušetřit na armádě pár desítek miliard "pro naše lidi". A, samozřejmě, vydělat miliardy na obnoveném dovozu ruské ropy. Vždyť stejně [uvažuje](#) Alice Weidelová, nově potvrzená předsedkyně německé AfD, se stále sílí voličskou podporou, která, jak je přesvědčena, z ní nejpozději ve volbách v roce 2029 udělá německou kancléřku?

Už dnes žádá, aby Německo zastavilo podporu Ukrajině a posílá svoje vyjednavče do Moskvy pod záminkou, že Ukrajina stála za zničením ropovodu Nord Stream.

A co když ve Francii vyhraje nejprve prezidentské a pak i parlamentní volby nacionalistické Národní sdružení Marine Le Penové a Jordana Bardelly s desítkami let výjimečně vřelých vztahů s Moskvou a diktátorem Putinem?

Zajímavé je načasování návštěvy Andreje Babiše právě ve Francii, kam údajně dorazí okamžitě po skončení summitu NATO v Ankaře. Le Penová totiž v úterý stane před odvolacím soudem, který jí může potvrdit zákaz ucházet se o jakékoliv volené funkce a čtyřletý trest odnětí svobody za rozsáhlou a organizovanou zpronevěru prostředků Evropského parlamentu.

Pouze úplné zrušení rozsudku by jí umožnilo kandidovat příští rok na prezidentský úřad. Český premiér usilovně kultivuje všechny svoje politické kontakty ve Francii, už jenom proto, že ještě před koncem roku by mělo být rozhodnuto o jeho trestním stíhání za podezření z rozsáhlého praní špinavých peněz a daňových úniků.

Velká Británie po šoku z Brexitu bezradně bloudí. Irsko, Skotsko a Wales už dnes pro jistotu vzájemně [konzultují](#) možnosti alespoň částečného osamostatnění od Anglie pro případ

volebního vítězství proruských fašizujících extremistů z naštěstí stále ještě konkurenčních politických stran Reform a Restore.

Jednoduše řečeno, politika protiruských sankcí a bezvýhradné podpory obrany napadené a bránící se Ukrajině se otřásá. Proruské strany v Evropě mají navíc otevřenou podporu Donalda Trumpa, Elona Muska a dalších amerických „vizionářů“.

Andrej Babiš a jeho „vlastenci“ ze všech politických stran nechápou, že peníze pro armádu jsou v krizi a dlouho před ní tou nejdůležitější položkou pro svobodu a bezpečí „našich lidí“.

Snad nejdále se v tomto směru dostalo Slovensko, jehož premiér Robert Fico si těsně před summitem NATO nechal od generálního tajemníka NATO Marka Rutteho pro jistotu písemně potvrdit, že nebude přijato žádné usnesení, které by zavazovalo členské státy podílet se na financování vojenských potřeb Ukrajiny. Fico ve vlastním dopise pro jistotu **vyloučil** i jakoukoliv pomoc Ukrajině „formou půjčky, záruky nebo daru“.

Slovenský premiér **nazývá** tuto zradu sousední země „politikou všech čtyř světových stran“.

Tichý ústavní puč

V České republice probíhá tichý ústavní puč. Premiér hlásá zbabělou zahraniční politiku „slovy podpoříme každou iniciativu na pomoc Ukrajině, ale nedáme na to ani korunu.“ Nedospělý a nepoučený trumpista ho z ministerstva zahraničí poslušně podporuje.

Vládní squadra útočí na prezidenta a na Ústavní soud, něco, co si slušný politik, věrný ústavě, nikdy nesmí dovolit. Jejím jediným zájmem je získávat čas, aby se mohla ústy Andreje Babiše rozhodnout ke komu se má v blízké se evropské krizi přidat. Neschopná opozice není mocna zradu tvrdě pojmenovat zradou.

Mimochodem, myslí si laskavý čtenář, že bývalá ministryně obrany Černochová (ODS) a její fámulus poslanec Růžička (ANO) se dokážou omluvit iniciativě Drony Nemesis poté, co Vojenská policie **neshledala** ani po čtyřech měsících vyšetřování v jejich práci vůbec nic protiprávního?

Pamatujete? V únoru, jen dva dny před svým odchodem z ministerstva spustili Černochová a Růžička pomlouvačnou kampaň a policejní operaci s domovními prohlídkami, blokováním účtů a webových stránek. Zaútočili i na náčelníka generálního štábu Karla Řehku. Čestný člověk by se omluvil.

V jájínkovské „politice“ českého společenství, která se nikdy nepotkala se skutečnou krizí, armáda a navyšování obranných rozpočtů musí počkat. Andrej Babiš a jeho „vlastenci“ ze všech politických stran nechápou, že peníze pro armádu jsou v krizi a dlouho před ní tou nejdůležitější položkou pro svobodu a bezpečí „našich lidí“.

Náhražky jsme si už odzkoušeli. Jmenovaly se okupace, diktatura a normalizace.

